

САРАДЖЕВ Арташес Хоренович (02. 12. 1898, м. Ахалцихе, нині краю Самухе-Джавахетті, Грузія — 10. 03. 1937, Москва) — партійний діяч. 1910—15 навчався у класичній гімназії у рідному місті, від 1915 займався приватною викладацькою практикою. Від 1917 — член РСДРП(б). 1919 вступив до Бакинського університету. У листопаді 1920 заарештований за більшовицьку діяльність, у березні 1921 звільнений. Зі встановленням у Грузії радянської влади працював секретарем, завідувачем агітаційного відділу Ахалцихинського повітового парткому. Від 1922 — завідувач істпарту ЦК КП Азербайджану; водночас — директор Музею революції в Баку. Закінчив філософський відділ Інституту червоної професури у Москві (1930). Відтоді —

завідувач кафедри філософії Московського історико-філософського інституту; 1933—34 — вчений секретар Інституту філософії АН СРСР (Москва); від 1934 — директор Інституту філософії Всеукраїнської асоціації марксистсько-ленінських інститутів (ВУАМЛІН) у Харкові. Входив до складу редколегії друкованого органу ВУАМЛІН журналу «Под марксистско-ленинским знаменем» (1934—36). З реорганізацією ВУАМЛІН 1936 призначений директором Інституту історії України АН УСРР (Київ). 27 грудня 1936 заарештований як «активний учасник правотроцькістської терористичної організації», 10 березня 1937 трійка Військової колегії Верховного суду СРСР винесла йому смертний вирок з конфіскацією особистого майна. Реабілітований 1955.

В. М. Даниленко

Бібліографічний опис:

Сараджев Арташес Хоренович / В. М. Даниленко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-886951>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).